

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba. M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

(газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.)

Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ЗА ЩО НАС НЕНАВИДЯТЬ.

Нас, свідоміх робітників та фермерів, ненавидять данибуржуї і панські буржуазні підданці, зяемні собаки. Ми це прекрасно знаємо і відчуваємо.

Але ми горді тим і не ждемо нічого іншого від них, бо коли-б любили вони нас, то це було-б поганю ознакою. Аде-ж люблять вони тільки упіданих, покірих рабів.
І любов їх інак не та, що її відчуває щиро людина до близької собі людини, брат до брата, друг до друга. Це тільки вдоволення з покірих рабів, що працює своєю приносять панам зиски і забезпечують розкішне життя, хоч самі живуть в нужді та недостатках. Це точи́нько те саме, що любов — вдоволення хазяїна, що він відчуває до своїх вдалих, добрих коней, волів або мулів.

Між паном і рабом, капіталістом і його наємним робітником не може бути й немає дійсної любові. Може бути тільки вдоволення панів-капіталістів з своїх робочих двоногих створін, коли вони покіри і праця їхня приносить зиски, і рабське, покірие вдоволення визискуваних рабів з своїх визискувачів, коли в них приспана людська гідність і вони несвідомі того, що це вони їх, а вони панів годують і підтримують своєю працею.

Ми-ж свідомі того, що пани-галапаси живуть з визиску нашої праці і боремося проти цієї несправедливості. Ми хочемо бути вільними людьми, а не залежними від капіталістів рабами. Ми хочемо, щоб всі плоди нашої праці належали до нас, а не до жироїдів, що не працюють. Ми боремося за знищення їхнього права на визиск нашої праці.

За це ненавидять нас пани і їхні слуги. За це не люблять вони наших організацій. За це перешкоджають нашим навіть найбільш законним змаганням. За це в різних країнах забороняють працюючим організуватися, саджають до тюрми і убивають їхніх провідників.

Панські наймити-підданці кажуть нам: "Гей, та що ви робите? Не можна-ж так. Пани будуть гніватися. Ще й нас розсердять, що ми вас добре не доглянули. Треба панам коритися. Вас все одно не багатю. Глядіть, як всі інші покірно гнуть шиї. І для вас не гарно так робити!"

Ми-ж не слухаємо їх, бо знаємо, що їхнє собаче діло обороняти панські інтереси. Скрізь вони однакові, ці панські слуги. Скрізь радять працюючим гнути свою шию. Скрізь допомагають панам тримати працюючих в покорі і рабстві.

Коли працюючі фабрик й рідкі живуть в непроглядній темоті, піявстві, злочинствах, вони цьому раді, бо над такими можна безпечно панувати. Такі про краще людське життя й не подумують.

Коли-ж працюючі починають читати, думати, освідомлятися, організуватися, таких вже не люблять. А коли свідомі працюючі та стануть домагатися полехи для свого життя, беруться до громадських справ і починають змагати до усунення несправедливих відносин між багатими-визискувачами і вбогими-працюючими, до зміни несправедливого суспільного ладу, тоді вже їх ненавидять всіма силами своєї гадючої ненависті.

З цього виникає боротьба. Спершу вона дуже нерівна. Вороги визволу робітничої класи завдають тяжкі удари перелюдом боріям працюючим. Ми це знаємо і це нас не лякає. Аде-ж боремося за свою слушну справу, за велику визвольну ідею робітничої класи і цілого людства.

Нам кажуть фалшиві приятелі, панські слуги: "Чого-ж вмаєте бути вперед? Чекайте, нехай перше другі рушать вперед. Нехай йдуть інші, а вам чого хатися?"

Ми-ж відповідаємо: у нас, працюючих, нема перших і других. Всі, що зрозуміли потребу боротьби за освободження робітничої класи, мусять за цього боротися. А бути вперед цієї боротьби, це не ганьба а велика честь. Тільки труси і негідники ховаються позади... А зрадники то й кинджалом в спину бють.

За все це нас ненавидять, як в минулому ненавиділи всіх борців за великі визвольні ідеї. Ім теж говорили слуги гнобителів те, що нині нам говорять. Але вони не слухали Юдів і йшли сміливо та гордо навіть на смерть. Іх тоді зневажали, звали божевільними мрійниками, як нині роблять з боріями за велику ідею визволення працюючих. Але нині навіть наслідники давніх гнобителів, новітні гнобителі не посягнуть зневажати їхню пам'ять. Настане час, що здійсняться й наші ідеали і тоді неславою відкриється назиска тих, що нас нині переслідують, загине пам'ять про нічемників, які вислугуються нинішнім гнобителям, а нас згадають "в сімі вольній, новій... не злим, тихим словом".

НАШІ ТОВАРИШІ НА РАД. УКРАЇНІ.

До Бюра Української Секції Комуністичної Партії Канади та до редакції нашого часопису вже кілька разів зверталися деякі товариші з Радянської України, що колись були членами Української Соціал Демократичної Партії в Канаді, з проханнями, щоб піддали їм певні докази, що вони були тут членами політичної робітничої партії, для правильного означення їхнього партійного стажу. Іх зараз на Радянській Україні споряд гурток і всі працюють з таким-же завзяттям на користь робітничо-селянської республіки, як колись працювали в робітничому русі в Канаді. Деякотрі з них працюють на відповідальних становищах.

Тов. Н. Ткачук, що колись перебував в Ферні, Б. К. і був членом Федерації Українських Соціал Демократів, здеється, від самого її засновання (1910 р.) а відтак без перерви членом Української Соціал Демократичної Партії (в 1914 р. змінено назву Ф.У.С.Д. на У.С.Д.П.) аж до свого виїзду до Злучених Держав, а відтак на Радянську Україну, зараз ходить на університет ім. Артема в Харкові. Там-же вчиться і тов. С. Цыганчук, що також перебував в Ферні і був членом У.С.Д.П. за останніх кілька років її існування, аж до свого виїзду на Радянську Україну. Тов. П. Коваленко, один з колишніх найбільш діяль-

них членів відділів У.С.Д.П. в Монреалі, а відтак в Гемптоні, окружний організатор, що за свою діяльність зівстав депортований до Галичини, звідкіля перебрався на Рад. Україну, зараз перебуває в Митгайській комуні. Всі ці три бореі товариші добре відомі майже всім нашим товаришам в цій Канаді, що колись належали до У.С.Д.П. І раді всі будуть знати, що вони й надалі служать тій великій ідеї, за яку боролися і терпіли тут в Канаді.

Крім цих трьох, є ще чимало інших наших товаришів, що зараз працюють в різних місцевостях широкій Україні. Надіємося, що всі вони, як і згадані вище три товариші, дбають про те, щоб бути там членами Комуністичної Партії. Що-ж до їхнього партійного стажу, то безперечно їм вповні належаться зчислити ті роки, які вони були членами У.С.Д.П. в Канаді, яка вже в дореволюційному часі становила ліве крило реформістської Соціал Демократичної Партії Канади, а після жовтневої революції в 1917 р. стала була всеціло по стороні більшовиків. За це канадійські власти переслідували У.С.Д.П., арештували і депортували її членів, а в осени 1918 р. заборонили існування тої організації і видавання її органу "Робочий Народ".

Українська Секція Комуністичної Партії Канади, що зараз існує, в більшості складається з бувших членів У.С.Д.П.

СТРАЙКИ В НІМЕЧЧИНІ.

Від чотирьох неділях в Німеччині раз-у-раз повстають нові конфлікти між робітниками та капіталом. Тоті страйки, що повстають головно задля підвищення заробітної плати, мають за завдання й це, щоб не допустити до продовження робітничого часу підприємцями. Замітне й це, що страйки повстають по поодиноких заводах та й у поодиноких професіях. Але вибухають й великі страйки, що захоплюють цілу індустріальну галузь.

Перш за все треба зареєструвати доганяючі записки зміни старої скали плати. Як відомо, записки по постанові Люда переняло нове товариство державних записки. Тому товариству записки сказали, що стара тарифа плати не вистарчає. Хоч представник цього товариства признав депутатів записки, що доріжня вимагає підвищення плати, то він заявив, що нове товариство не може підвищити її поки цього не зроблять приватні підприємці. Це робить, отже, товариство з дорушення приватного капіталу, бо знає, що рух за вищу плату перейде відтак на приватну індустрію. Отже нове товариство державних записки виступає тут у ролі оборонця інтересів приватного капіталу. Переговори між запискичниками а товариством перервали.

У ренської-вестфальської металевій індустрії повстав конфлікт за нове урегулювання плати та робітничого часу. Профспілки вивітали тарифний договір та жадають підвищення заробітної плати на 15%. На це підприємці згодилися, навпаки вони хочуть зменшити заробітну плату. Очерення роземчого суду підприємці відкинули, профспілки його прийняли. Що до робітничого часу, то профспілки відкинули очерення цього роземчого суду, що сповняє волю підприємців. Конфлікт це не полагожденний.

В гірничстві Поруря профспілки теж вивітали тарифний договір. У баварських рудниках страйк вибух стіхійно, без порозуміння з профспілками. Це сталося тому, що підприємці самовільно зменшили заробітну плату з 50 фен. на 40 фен. за годину. Проти страйкерів підприємці оголосили локавт, що обіймає 8,000 робітників. При переговорах, які вели профспілки від робітників, занятих при добуванні бруднатого вугля на Ренціні, а саме за

підвищення плати та понове введення осмигодинного робітничого дня, роземчий суд віддав очерення, що відкинуло жадані робітників. Тут робітники дістають за 12-годинну шихту 5 марок і 25 фен.
Страйк громадських робітників в Єні, що домагалися підвищення заробітної плати на 3 фен. за годину, розширився на цілу Турингію. Робітники жадують зараз підвищення заробітної плати на 10 фен. за годину, а це задля цього, що доріжня зростає з дня на день. Страйк закінчився частинним успіхом. Робітникам підвищили заробітну плату на 6 фен. за годину і признано їм теж одноразову допомогу. В Берліні знову громадські робітники працюють лишень 8 годин на день, хотай очерення роземчого суду не признало їм осмигодинного робітничого дня. Вони не визнають цього очерення. Спір за це ще не полагожденний.

Союз текстільних робітників у Ляці і Східній Саксонії вивітал тарифні договори. У Фогланді спроба підприємців зменшити заробітну плату не вдалася. В Ренціні текстільні фабриканти оголосили задля спорів за заробітну плату локавт робітників у Мінхен-Глядбах і Герсфельд.

У фарбариях в Грайні (Турингія) фабриканти злюкавували робітників, що не згодилися на зменшення заробітної плати. В Гері оголосили підприємці локавт фарбарів задля того, що вони не згодилися на продовження робітничого дня до 9 годин, бо їм відмовлено підвищення заробітної плати.

У середній Німеччині страйкують робітники у 22 фабриках паперу. Вони жадують збільшення заробітної плати на одну п'яту част.

В Берліні вже цілий тиждень триває страйк робітників при підземній залізниці. І тут ходять за підвищення заробітної плати та за осмигодинний день. Залізничники стоїть у Бреславі підприємці оголосили локавт електриків, що не хотіли згодилися на підвищення заробітної плати на одну третину. Електрики жадують підвищення заробітної плати на половину. В гірничстві Поруря розбилися переговори між робітниками й підприємцями.

Ось вам мала картина "успокоєння" Німеччині капіталістом. I. Сокура.

Берлін, 15. XI. 24.

ДЛЯ ПОЛЬЩІ СКРІЗЬ РІВНО.

(Малій фейлетон.)

Досі до так. Як швидко потягом з Харкова, приміром, на Шепетівку їхати, так від самісінького Харкова й до самісінької Шепетівки — буде Україна.

Потім іде так звааний "Гизький" кордон, через який Польща ніколи не пересіла на Радянську територію й отакісінького бандита, бо весь час вона (Річ Посполита Польська) сумішно й свято — як її вчить найкраща римо-католицька релігія — дотримувалася Рязької угоди.

Даі досі бува "креси". "Креси" — це старовинні польські землі, населені виключно Поляками, з силою косяцільів, білих орлів і "вірновідданого" населення.

Жилося на "кресах" просто-му доводило, що Польща найкраща в світі держава, бо, не вважаючи на те, що має вона й "креси", на "кресах" сподібно й весело людові божему житись.

І от на тобі!

3 міжнародного робітничого руху

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ ВИКОНКОМУ МОДР-У ДО П.ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Ми звертаємося з цим отвертим листом до П-го Інтернаціоналу та соціалістичних партій, що входять в його склад, бо ми певні, що маса робітників не дозволить, щоб на цей лист не дано було відповіди.

Робітничая класа повинна почувти автрртіетне пояснення того, як ставиться П-й Інтернаціонал до конкретних пропозицій нашої організації, направлених до полехнення участі десятків тисяч увязнених в буржуазних в'язницях робітників, борців проти імперіалістичного гніту.

Що змусило нас до цього виступу?

Преса й керовничі органи П. Інтернаціоналу та соціалістичних партій, що входять в його склад, з особливою впертістю ведуть в останньому часі пропаганду так званого "демократичного пацифізму", що, як вони заявляють, повинен покласти край горожанській війні та унеможливити виникнення нових міжнародних війн.

Наша організація, що стоїть на революційній класовій платформі, знала як саід справне значіння цієї пацифістської кампанії, що має за мету прикрити насильницьку політику імперіалізму проти робітничої класи та колоніяльних народів або тих, що потерпіли поразку на війні.

Поділ останніх місяців викривить суть цього так званого пацифізму. Досить згадати повелення Німеччині пляном Доса, наступ імперіалізму в Китаї, Малій Азії та Африці, підготовку в майбутньому Лігю Наций військової інтервенції СРСР і, нарешті, безупинні масові репресії та насильства проти робітників-комуністів та проти революціонерів у колоніях та відмовою буржуазії й П. Інтернаціоналу дати амнестію.

"Пацифізм" та його захисники — П-й Інтернаціонал мовчить, коли мовна йде про грабїж народу або поневоленних робітників. Але він, безумовно, втручає-

ся на користь контрреволюції, коли він намагається викликати повстання проти СРСР, як це довів бандітський виступ у Грузії. Домагання звільнення із в'язниць робітників-революціонерів де-далі голосніше лунають у всіх країнах, але вони не зустрічають підтримки з боку П. Інтернаціоналу та соціалістичних партій, що входять до його складу. Обектом своїх "пацифістських" заходів всі партії П-го Інтернаціоналу обрали групи меншовиків, соціалістично-революціонерів та анархістів, заарештованих у Радянському Союзі за участь у підготовці до контрреволюційного перевороту. Вспереч усім даним, які потверджують, що ці заарештовані перебувають у місцях увязнення в Радянському Союзі у найсприятливіших умовах, П-й Інтернаціонал не приймає своєї кампанії проти СРСР, протиставляючи їй вимогам пролетаріату звільнення в'язнів із буржуазних в'язниць.

Чи ця односторонність виладкова, чи П-й Інтернаціонал принципіально стоїть на позиції підтримки контрреволюціонерів в СРСР? Партії П-го Інтернаціоналу, тим часом, беруть участь в урядах де-яких держав буржуазної Європи або підтримують низку інших урядів і, таким чином, чимало мости-б зробити для звільнення заарештованих із буржуазних в'язниць.

Ця обставина змушує нас виступити з нашою двобічною пропозицією.

Ми пропонуємо:
1. Міжнародная Організація Допомоги Революціонерам і П. Інтернаціонал, дійшовши згоди між собою, беруть на себе обовязок дбати про полехнення участі тих, що постраждали від горожанської війни, а саме:

а) Міжнародная Організація Допомоги Революціонерам уживає всіх заходів до того, щоб уряд СРСР згодився на обмін осіб, що перебувають у місцях увязнення цієї країни та намагалися, не вважаючи на засоби позбавити робітничо-селянське населення його революційних здобутків, на в'язнів, що мучаться у в'язницях буржу-

азних держав, яких обшнувачують за боротьбу проти капіталістичного режиму в цих державах.

б) Одночасно П-й Інтернаціонал та соціалістичні партії, що входять до його складу, використовувати свій вплив на уряди буржуазних держав, щоб спонукати їх відчинити двері своїх політичних в'язниць та випустити на волю революційних борців в обмін на контрреволюціонерів із місць увязнення СРСР, яких увесь час захищає П-й Інтернаціонал.

2. Як що П-й Інтернаціонал згодиться на цю нашу пропозицію, Міжнародная Організація Доп. Революціонерам пропонує П. Інтернаціоналові з метою підготовки цього обміну в'язнів, допомагати один одному в справі взаємної інформації про стан жертв теперішньої горожанської війни по всьому світі. На підставі зібраного матеріалу можна буде безсторонно з'ясувати справжній стан, що довів-би скільки варті всі фрази та демагогічні виступи П-го Інтернаціоналу.

Робітники чекатимуть цієї відповіди від П-го Інтернаціоналу.

Виконавчий Комітет Міжнародної Організації Допомоги Революціонерам (МОДР): Лешієвський, Лукіянов, Кушнір, Тьомкін (СРСР), Трен (Франція), Домбаль, Богучький (Польща), Гешке, Маркграф (Німеччина), Марабіні (Італія), Луканов (Болгарія), Бадубеску (Румунія), Растас (Надбалтійській країні), Гінтнер (КІМ), Радельський (Профінтерн).

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗНАЄТЕ?

Ой на Кути дорженька, На Кути, на Кути, Бувай любко здоровенька, Бо я йду в рекрути.

Це-ж пісня з "Верховинців!" А Драмгурток при Укр. Роб. Домі відграє

"ВЕРХОВИНЦІ" в суботу, 6. грудня.

Не опустіть цього представлення.

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

В ПАНСЬКІМ "РАУ".

(З приватного листа з Галичини.)

Як тут у нас? Ех як би була певність, що мій лист не потрапить до польської цензури, тоді написав би вам де-що, що і в часописах не доводиться читати. У нас промя "рай", та така справжній "рай": як вам холодно, то припечуть, хто нагаєм, хто чоботом, хто прикладом, як гарячо, то змиють холодною водою та й шей ріяцне гарненько прициплять до тіла так, що опісля кахкакетимете і все наблизитимете "до неба". Як вам холодно — надують канчуками й стусанами, а там ще й присолять йодатками чимало. Все це робиться, розуміється не аби як, а в "врямчах конституції, культури й шляхетської туманності". А хто-ж не знає, що то за "культура" й "туманність" польського шляхтича?

Що за широченна тут воля слова й преси! Можеш кричати на гвалт, репетувати, протестувати скільки завгодно, часописи все одно світитимуть блими плямами. Власне кажучи, від справжньої вільної преси тут залишилася сама біла пляма — воля пресу задущено, прикрито.

Що до шпигунства, то це вже рекорд панської Польщі. Тут кожний Поляк-інтелігент вважає своїм "патріотичним обовязком" бути шпигуном, провактором і доносити, як що не до цензури, то до "Організації Народовей" про що не будь вороже панству польському". Шпигунів, провакторів гуляє тут тьма-тьмена по всіх уездах. Недавно впав жертвою провакції т. Сколіш, що вже кілька місяців сидить у в'язниці, а скільки ще буде? Замкнуть чоловіка, потримать рік у в'язниці, а відтак випустять, перепрошуючи, що то "була помилка".

А ми тим часом робимо щось, ремось до сонця через поліцейські багнети та грати в'язниць. Коли тільки ми вирвемося? Слабї ще ми.

На поморського воеводу Ваховяка вчинено замах. Виявилось, що стріляв радник воеводства Попель. Попель арештовано.

Як стій прем'єр-міністр Польської Річи Посполитої скасував преси.
— Скасувати!
— Ваша ексцеленція!
— Скасувати!
І тепер нема "кресів". Нема в Польщі тепер "україн"... Скрізь сама середина.

Як перескочили за Шепетівку — зразу "центр".
І так той центр тягнеться од Шепетівки, чи од Збруча, чи від Білоруського кордону, чи до Варшави й далі туди.
І скрізь рівно.
То були там Українці, Біло-

НАПАДИ ПОВСТАНЦІВ.

У пинському повіті з'явилися великі партизанські загони. В Острозькому повіті у поліцейській пост кинуту бомбу. В Дубенському повіті забито поліца.

Загін повстанців напав на поїзд під Барановичами, прорвав лаяцюк кінноті й зник. Осаженіла влада позаарештовувала понад сотню місцевих селян.

Військовий суд, що відбувся недавно в Луниці, звільнив лята селян, яких обвинувачено в нападі на поїзд Доновари-ча, бо проти них не було ніяких доказів. У Варшаві на це реагували політичними скандалами і командували прокурора, щоб вияснити, через що військовий суд не виконав інструкції, що вимагає тероризування місцевого селянства.

АРЕШТИ РОБІТНИКІВ.
В Кракові вчинено великі арешти серед робітників, яких підозрюють у співчутті комунізму. Арештовано більш 100 чоловік. В одного арештованого знайдено винок з напивою, присвяченим загинулим героям краківського повстання. Більшість арештованих віддається під військово-подевий суд.

ЗМУЩАННЯ НАД УКРАЇНЦЯМИ.
Польський уряд, не рахуючись з опозицією навіть польської преси, призначив комісію для реорганізації українського університету, до якої входять виключно Поляки. Ця комісія намагається відновити переговори з українськими професорами.

Перезаказують, що скрізь по бувших "кресах", маючи на увазі, що вони тепер "середина" — такі самі будуть і в'язниці, як у Варшаві.
Великі, великі в'язниці!...
І війська більше буде! І жандармів!...
Повезло "кресам"... У "центр" повернуаєсь.

Остан Вишня.